Kis-Czell, 1900 II. évfolyam. 35 szám. Vasárnap, aug. 26.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

Megjelen minden vasárnap

Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmatni-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Periculum in mora...

Tetszeleg magának minden toli abban, hogy lángoló betükkel váljék tolmácsoló jává nemzeti iparunk felendülésének, megerősödésének. Szép, nemes cselekedet, talán hasznos is egyben, mely kötelessége minden magyar embernek. Garmadákban ontják a sok betüt — betü mellé, ezernyi bombasztikus nagyhangzásu frázis durrog el — de mind csak irott szó marad — jó ha egyáltalán olvassák.

Szegény magyar iparunk ezalatt elcsenevész a hatalmas, évszázados osztrák szomszéd erős ipara mellett. Azok még ankéteznek, gyüléseznek, feliratoznak, ha egy egy magyar miniszter megengedi magának azt a hallatlan merészséget, hogy magyar ipar vállalatok létesitésénél ajánlja, hogy hazai forrásból szerezze be a gyár szükségeltető anyagait.

De hiszen nem ez kell a magyarnak. Kereskedelmi miniszterünk és az ipari ügyek legfőbb letéteményese, Szterényi József miniszteri tanácsos, mindent e követnek, hogy gyermekéveit élő magyar iparunk erős bődjék, nagyobbodjék, gyarapodjék.

Meg is látszik áldásos tevékenységüknek a nyoma, de nem abban a mértékben, amelyben joggal elvárhatnók s ennek oka nem fentemlitettek tevékenységében kere sendő, hanem sokkal mélyebben fekszik.

Lajtántuli szomszédaink, hogy látták megindulo üveggyáraink működését, azzal feleltek, hogy leszállitották üveggyártmányaik árát olyan olcsóra, hogy egy fillérnyi hasznuk nem maradt mellette. Czéljukat — a magyar üveggyárakat tönkre tenni — el is érték, mert nem voltak képesek a kezdet nehézsége mellett még az anyagiakkal is küzdeni, beadtak a derekukat. Alig pusztult el a sok becsületes tőke, melyet válialkozó iparosaink üveggyárakba fektettek, az osztrákok tetemes áremeléssel feleltek. Papirgyárunk nincsen. Az ujságok, melyek fennen hirdetik, »a magyar ipar, igy meg amugy«, osztrák papiroson tálalják elénk iparpártoló czikkeiket. Volt órágyárunk is, Ez is a mult históriájába tartozik. Igy vagyunk sok egyébbel — sajna — és szégyenszemre mondva.

Hazánk iparának egyik legnagyobb gátja azonban, mely a fent felsoroltakon kivül, távolabb fekszik a nagy tőke, az arisztokrátia, a nemesség, a vagyon visszavonulásában keresendő.

Nem mondom, hogy a katonáskodás, az ügyvédi, orvosi, mérnöki, papi, vagy hivatalnoki pálya nem szép, nem hasznos, nem szükséges, de utóvégre nem lehet mindenki katona, ügyvéd, orvos, mérnök, páp, hivatalnok.

Az arisztokrátia és a nemesség a miniszteriumokba tódul, ha minden protegének kellő állást, positiót akarnánk teremteni, ugy nem elég az a néhány minisztérium, mely rogyásig van tele, de minden megyében elkelne egynéhány belőle. Igy van ez a többi felsorolt pályákkal is.

Inteligenczianink, a vagyonosabb osztály volna hivatott, hogy vaskezekkel hazánk zsenge iparának, kereskedelmének karjai alá nyulna, az anyagiak mellett, — kaszinó és lóversenyek helyett — minden tudásukat latba vetnék országos iparunk és kereskedelmünk erősbodését előmozditani.

Mindaddig, mig országunk, hazánk létele az időtől — mely az aratást befolyásolja — van függővé téve: egységes, öntudatos, hatalmas lépésekről még csak álmodozni is merészség, de amely pillanatban önálló leszünk, ipar és kereskedelem tekintetében, nemzeti erőnk egy csapásra óriássá nő, hatalmassá, aktiókképessé lesz, mert elmult ma már az az idő, amikor az agrárius viszonyok voltak az ország lét-tényezője, ma az a nemzet, az az ország a hatalom birmányosa, mely önálló, életképes iparral, hatalmas nagykereskedéssel bir.

Nézzük a németeket, lépésrol-lépésre szoritják ki az angolokat, a francziákat, a

TÁRCZA.

Emlékszel-e?...

Emlékszel-e csalfa lányka,
Emlékszel-e még arra:
Midőn egymást hőn szeretve
Ráborultál karomra?

Emlékszel-e hányszor kérdém:
„Enyém vagy-e, kedvesem?"
Emlékszel-e hányszor mond
„Tied vagyok, édesem!"

Emlékszel-e leányka:
„Verje Isten két kezével
Aki egymást elhagyja!"

Ki volt csalfa, ki volt hűtlen,
Ki szegte meg esküjét;
Kozülünk ki féli jobban
Isten büntető kezét?

Nem felelek, eltemetem
Emlékeim még jobban,
Hordom egyetlen szerelmem
Vérző szivbe burkoltan!

KALMÁN PÁL.

Stella.

(Amerikai történet.)

A Rockland Lake egy hatalmas tó New York állam délkeleti részén. Haverstráv falutól vagy öt kilométernyire. A partján, tiz-tizenöt villa áll, a new-yorki nyaralók részére, kik a városi rettentő hőséget elkerülni jönnek ide nyáron át. A tó balpartján állanak a villák, mögöttük pedig egy ezredéves őserdő terjeszkedik, egészen a Hudson folyó partjáig. Jobbról a Kaatskill hegyek meredek sziklái ékitik a tájat, mely naplementekor a természet csodálatosan tölcélegarak, mint egy millió cseppnyi folyékony aranynyá varázsoljak a tavat, melynek jobboldali részében a Kaatskillok meredek hegyoldalai tükrőződnek vissza, lila, rózsaszinbe vegyülő szint adva a sima, csendes tótükörnek. A szél e helyen csak keletről jöhet. Ha másfelülről fú a szél, a hegyek elállják az utját. De annál vadabbul dühöng a viz felett, a hegyek által körülvett medenczébe, ha keletről jő.

A villákkal épen szemközt, a tó másik felen vagy harmincz yard magasnyi vizesés zuhog alá, örökös tompa morajával. Ettől oldalt, mindkét felől, a viz sekély és ide feszitik ki a Haverstawi halászok a hálóikat, két, háromváz mtr. hosszan a mosquitók ezrei lepik el az egész tó környékét, Stellának kedve kerekedett csolnakázni. Stella egy villában lakott velünk. Ők a földszinten, mi az első emeleten. Vad, amerikai lány volt, vagy tizenhat éves. Nem félt semmitől a világon, kivéve békát. Ha véletlenül egyre ráhágott, félóráig reszketett utána. Elmentem vele a tó partjára, kikerestem egy könnyü csolnakot, beleültünk és evezni kezdtem és Stella kormányzott.

Az est lassan hullott alá, mint egy toll, melyet röptében veszik el a szél — lassan, kitérten, de azért folytonosan haladva lefelé.

Egy igen meleg nyári nap alkonyan, mikor tett. Jó szokása benn jártunk már, midőn langyos szellő érintette a vizet, mely csendesen hullámozni kezdett. A forró nap utáni rendes légváltozás volt ez. Már-már egész sötét lett. Csillagok csak nyugaton tüntek fel. Az őserdő fölött már nem mutatkozott egyetlen csillag sem. A szellő mindinkább erősebb mérveket öltött. A lég nyomasztóvá kezdett válni. Mintha a Hudson felől sötét felhők kerekednének. Inditványoztam, hogy forduljunk vissza. Stella erről tudni sem akart. Még csak egy kicsit menjünk előre.

A kis csolnakot már most a hullámok sodorták folyton beljebb. A vihar előhirnöke, a hideg széláram süvitett végig a fejünk fölött.

— Térjünk vissza, mondám Stellanak.

— Helyes, felelé ő. Majd megforditom a csolnakot.

világkereskedelem piaczáról, igen ám, csak hogy a feudális fundusok birtokosai ott nem karbojtban, a hivatalnoki, vagy kártya asztal mögül lesik üdvösségüket, de a praktikus brittek mintájára, iparvállalatok létesitésébe fektetik minden anyagi, morális és personális tehetségüket és abba fognak, a mi legalkalmasabbnak kinálkozik, tünik fel előttük.

Na de nem szavakat akartam papirra vetni, melynek egyedüli czélja hasábokat tölteni. Vessen minden apa magára, nem e jobban szeretné, ha elmondhatná: a fiam a belügy vagy nem tudom milyen minisztériumban ez vagy amaz, ahelyett, hogy mint — sajna — szégyenkedve vallja be: kereskedő vagy iparos. Ez az, uraim, ebben vagyunk még: Ázsia. Ma egy ország kereskedelme, ipara fontosabb akármi másnál és éppen a tehetősebb, az intelligensebb elemeknek kellene bele vegyülnie, hogy az felviruljon, quázi megnemesedjék, mint ojtják a fába a nemesebb, virágzóbb ágakat.

Ma még jobban imponál, ha névjegyére a legkisebb napidijas oda irhatja: »városi hivatalnok«, mintha akármilyen nagykereskedőről van szó, de hiszem és remélem, nincs messze az az idő, amikor, miként az angol meg a német kereskedő: büszke kereskedői, iparos voltára, nem lesz szégyen szép magyar hazánkban kereskedőnek, iparosnak lenni s a mikor szégyenkedve fogunk a multba visszatekinteni, milyen kicsinyes gondolkozásu volt ez intelligens, a czivilizátió legmagasabb foka felé törő nemzet a multban.

Adja az ég mindentudó ura, no meg magyar honfitársaink és a szép hazánk társadalmi tényezői, hogy igy legyen . . .

Hazánk, iparunk és kereskedelmünk erősbödésére, gyarapodására, fellendülésére.

A kis-czelli tüzoltók mulatsága.

F. hó 19-én folyt le a kis-czelli tüzoltóság nyári mulatsága. Gyönyörü csillagos est volt, ami csak elősegitette a vigalom sikerét. De legyünk igazságosak! Mondjuk ki, hogy sokkal nagyobb volt az erkölcsi, mint az anyagi siker. Tulajdonitható pedig ez annak, hogy az intelligenczia tüntetőleg távol maradt. Pedig — ugy hisszük — morális kötelessége volna pártolni e nemes testületet annál is inkább, mert ők más vagyonát vannak hivatva védelmezni. Egy szer már a kellő pártolás hiánya miatt szétment a tüzoltóság, most pedig, hogy egypár lelkes polgár önfeláldozó buzgósága folytán ismét létrejött, a nagyközönség csak oly közönyös iránta, mint azelőtt. Ez pedig baj, nagy baj! Vegyük tekintetbe, hogy tuzoltóink felszerelése még nem teljes. A hiányokat pedig pótolni kell, mert szerek nélkül vajmi keveset tudnak tenni veszély esetében. A kis czeilli intelligenczia tehát nagyon helytelenü cselekszik, midőn tüzoltóit magára hagyja, mert ha alkalomadtán ezek a közönyt közönnyel fizetik, ők lesznek a vesztesek.

A mulatság részletes tudósitását alább adjuk:

Pontban 4 órakor teljes diszben zászló alatt kivonult a tüzoltóság a vigalom szinhelyére, hova 5 órakor már kezdett gyülekezni a közönség is. Hat órakor végre — nagy unszolásra — Pálovits József főparancsnok Nagy Gyulánéval, Mészáros János alparancsnok pedig Szeiler Vilma kisasszonnyal fiatalos kedvvel és ruganyossággal megkezdték a palotás csárdást. Ezután szakadatlanul folyt a táncz. 8 órakor felgyujtották a 144 drb diszes lampiont, melynek izléses elrendezése Deutschbauer Károly ügyességét dicséri; 9 órakor pedig már a franczianégyesre harangozott be Ládás Ferkó zenekara. Ez alkalommal egy kis komikum is volt. Pálovits négyes rendező már éppen a czigánynak tapsolt, hogy kezdje meg, midőn a háttérből siri hangon megszólalt Reich Imre festő:

— Egy vizavi kerestetik.

Igen, ám, de honnan vegyék? S már akkor Reich ott állott a tánczhelyen és nyugodtan várta a vizavit. A faradhatatlan tánczos Krausz Miska talpa alatt már égett a föld, miért is évődve kiáltott oda Reichnak:

— Ilyenkor kell zavarognod, te paczer?

— Hát nem látod, — vágott vissza Reich — hogy még csak most kezdenek hátul hurczolkodni a tánczosok. Nehéz ám itt tánczosnőt keresni, mert egyik szebb, mint a másik, aztán ilyen magamfajta öreg legény elől elbujnak s amig meg tudok egyet találni, addig rendesen elkésem.

Általános derültség támadt ezen ügyes védelemre, minek csillapulta után Pálovits József főparancsnok megkezdte a négyes rendezését, mit 26 pár tánczolt.

Itt meg kell jegyeznünk, miszerint Halász Ignácz urtól, mint intelligens embertől, joggal elvárhatjuk, hogy a négyes tánczolásakor — a hölgyek iránti tiszteletből is — máskor vegye le a kalapját. Mert — engedelmet kérünk — az még sem járja, hogy akkor, midőn mindenki tisztességtudóan fedetlen fővel járja a négyest, ő tüntetőleg fején hagyja a kalapot.

A vigalom a legszebb rendben és virágos kedvben késő reggel ért véget.

A tüzoltóság azonban még másnap, hétfőn délután is együtt volt a »Korona«-vendéglő kerthelyiségében, hol Ládás Ferkó álmosan ugyan, de meginditóan huzta a Hymnuszt, mely után haragosan rázenditett arra a hires nótára, melyet a magyarok oly nagyon szeretnek énekelni és amely ugy kezdődik, hogy: »Mégis hun . . . .

A mulatság gyönyörö hölgykoszoruját a következők képezték:

Asszonyok: Berger Ferenczné, özv. Grosz Henrikné, dr. Havasi Béláné, Horváth Antalné, Huber Györgyné, Kauders Ferenczné, Kelemen Ferenczné, Klaffi Sándorné, Kolin Károlyné, Kohn Sándorné, Kövesi Vilmosné, Laluk Ferenczné, Meidling Mórné (Bécs), Menyhárt Ferenczné, Nagy Gyulané, Nagy Józsefné, Német Márkusné, Fatyi Jónásné, Reich Sándorné, id. Reich Imréné, ifj. Reich Imréné, Schütz Adolfné, Stern Józsefné (Dömölk), Sturm Sándorné, Tischlér Istvánné, ifj. Tóri Györgyné, Zsigmond Istvánné.

Leányok: Deutsch Jenni (Bécs), Fábián Irén, Havasi Ella, Hrabovszky Jolán, Kiss Róza, Kövesi Paula, Lakos Lujza, Landther Jolán, László Teréz (Pápa), Lőrincz Irén (Győr), Móricz Gizella (Beled), Nagy Katalin, Nagy Erzsi, Orbán Stefi (Bpest), Reich Lujza, Remete Irén, Remete Sarolta, Stettska Margit és Ilona (Dömölk), Sturm Irén, Scheiber Katicza, Szeiler nővérek, Tori Mili és Mariska, Weisz Róza (Bpest).

(E sorok irója ezer bocsánatot kér azon kedves hölgyektől, kik véletlenül a névsorból kimaradtak és csak azért könyörög, hogy ne boszulják meg magukat rajta kézzel foghatólag, inkább a legszentebb esküvel megerősitve igéri, hogy jövőre sokkal jobban vigyáz és akár kétszer is hozza becses nevüket.)

Felülfizettek: Dr. Pletnits Ferencz 11 kor., özv. Deim Sándorné 8 kor., Silberadorf Sándor (Kem.-Mihályfa) 6 kor., id. Reich Imre, Bisiczky Ödön 5—5 kor., Apát, Karácsony Lajos, dr. Brunner Ferencz, Vidos József (O.-Asszonyfa), dr. Hethésy Ferencz 4—4 kor.; Biettler Pál, Farkas Janos, Nagy Gyula, Kövesi Vilmos, Schütz Adolf, Fábián Dezső, Laluk Ferencz, dr. Géfin Lajos, Lóránth Gyula 3—3 kor.; Pálovits József,

---

E perczben egy hatalmas hullám közeledett felénk és a csolnakhoz érve, azt erősen megingatta. Fent, a felhők már egészen a fejünk fölött kóvájogtak, mint valami ragadozó madárszörnyeteg. Vészes, elhaló dörgés jelezte ezt. Stella teljes erejével igyekezett megforditani a kis járművet, de csak oldalt sikerült megforditania. Látva reménytelen küzködését, felálltam és óvatosan átvettem tőle a kormány-lapátot. A hullámok ez alatt mind sebesebben hajtották maguk előtt a csolnakot, mely veszélyes módon ingott ide-oda. Nagynehezen sikerült megforditanom, de azért mégis csak a tuloldal felé ment. Stella az evező- [illegible] latszott, hogy eredményt ér el.

Egyszerre féktelen rohanassal vágtatott a vihar a viz szine fölött. A kis csolnakot ide-oda hányta, a sötétség oly sürüvé vált, hogy még Stellát sem láthattam, ki immár abbahagyta az evezést. Halk zokogás vegyült a tomboló vihar vad orgiájában. A feneketlen mélyből zümmögő hang hatolt felszinre, mintha a föld rengett volna meg a viz alatt. A czikázó villámok egy-egy pillanatra megvilágitották a környéket, a hullámfodrok csillogtak a fénybe, aztán megint pokoli sötétség vette át az uralmat, melyben fülsiketitő zaj járta ördöngős tánczait.

Távolról, a tuloldal felől, halk, egyforma moraj törte át a háborgó elemek chaoszat.

Sajátságos ösztönné fogva egyszerre villant át mindkettőnk agyán: „A Rockland vizesés!“

A csolnak meg csak haladt előre. Karjainkban nem volt elég erő, hogy visszaforditsuk. A keleti szélnek nem tudtunk ellentallni.

A hullámok eszeveszett módon csapdostak a csolnak oldalát. Most már nem ment az orrával előre, hanem oldalt.

Kétségbeesetten kusztam oda Stellához.

— Mit tegyünk? kérdém.

— Imádkozzunk.

Letérdeltünk. Nagy cseppekben kezdett esni. [illegible] az esőcseppek millionyi vizegő [illegible] a légben a dörgő fellegek, a villám megrázó czikázasa, távolban a morajló vizesés egyöntetü, tompa zuhogása, mind, mind beleringott a fülünkbe, amint lágy, halk hangon rebegtük imánkat bele eme tomboló förgetegbe.

„Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben“

Csendes zokogással végeztük mindketten. A vizesés zuhogása mindjobban hallatszott, amint a csolnak előrehaladt. Fölöttünk egy sirály suhant el, fülsértő, rikácsoló hangot adva, mely a halalmadar-hangjaként viszhangzott keblünkben. Sirtunk.

Még egy kisérletet tettem, a csolnakot megforditani, de karjaim gyengék voltak, a hullámok meg vad módjára sodorták előbbre, előbbre . . .

A vizesés már csak ötven-száz lépésnyire lehetett tőlünk. Apró vizforgatagok fölött siklott át a csolnak és jobbfelől borzasztó zugás, — mely semmiféle más hangot maga között meg nem türt — zugott a fülünkbe, mint valami óriási malomkerék.

Hideg verejték gyöngyözött a homlokomon. A zuhogó zápor átjárta az egész testemet. Stella ájultan feküdt a csolnak végében.

. . . . . Már egészen a vizesésnél voltunk. Fölöttem már hallottam a zuhogó zajt, melyet esés közben idéz elő a viz a levegőben. Azt hittem, ho[illegible]

A csolnak megállt.

El voltam készülve a halálra. Ösztönszerüleg nyujtottam ki a kezem. Hálószerü alkotmányba akadtak az ujjaim. A vizesés mellett száradni kifeszitett hálóhoz sodortak bennünket a hullámok. Megragadtam és olykép vontam a csolnakot előre. Sokáig vergődtem, mig a partra birtam vonszolni. Mikor Stella magához tért, elmeséltem neki, mint menekültünk meg. Mélyen meg volt indulva és csak annyit mondott: »Mert imádkoztunk.«

Egymásra pillantottunk és megértve egymást letérdeltünk a hideg, nedves füre és kezeinket összetéve elmodtuk ismét:

„Miatyánk, ki vagy a mennyekben“ . . .

Kohn Sándor, Neumann József (Kis-Unyom) Rosta János, Horváth Antal, Mészáros János, Szabó József, Reich Sándor, Pálinkás Géza, Neuhauzer Imre, ifj. Reich Imre, Sturm Sándor, Wittmann Adolf, Günsberger Ignácz (Ság), dr. Havasy Béla, Nagy József, Grosz Henrik, Edelényi Gyula, Szabó Péter, Kreiner József, Rosenberg M Miksa, Gáspár Kállmán, ifj. Tori György, Váraljjay Pál, Polczer Dezső, Kohn Vilmos, Hirschler Vilmos, Udvary Jenő, Nagy Antal 2—2 kor.; Löffler József (Boba), Heimler Ernő, Menyhárt Ferencz, Makk János, Klaffi Gyula, Szalay Gyula, Sturm Béla, Rosenthál József Molnár Lajos, Huberth Ágoston, ifj Pletnits Pistika, Heimler Károly, Zsigmond István, Klaffi Sándor Szalay József, Rosenheim Ferencz, Jagicza Lajos, dr. Erdélyi László Kovács Sándor, Pehán Máté, Tóth Gyula, Horváth József, Marosy Arnold (Zirez), Hónig Sámuel, Fuchs Dávid (Dömölk), Almersdorf György, Takács György, Hujber György, Lázár Győző, Rozsin taler József (Szombathely), Stettka Péter, Lugovics Imre, Letenyey Sándor, özv. Tóth Jánosné, Stern József (Dömölk), Tischler István, Patyi János, Katona Fülöp, Német Márkus, Móricz Dénes, Móricz Irén (Boba), Györffy János, Czeglédy László (Bpest), Galambos Béla, dr. Szabó Imre Spiegel Zsiga, Jánosa Pál, Ländler Samu 1—1 kor.; Kövesi József Nagy Gáspár 40—40 fillér; Csillag Mór 20 fillér Összesen 187 korona, mely összegért ismételten hálás köszönetet mond a tüzoltó-testület.

Bevétel 329 kor., kiadás 168 kor. 36 fillér, tiszta jövedelem 160 kor. 61 fillér.

K—n P—l.

HIREK.

— **Kiadóhivatalunk kérelme.** Tisztelettel kérjük lapunk azon olvasóit, kik az előfizetési dijat még be nem küldték, hogy ez iránt mielőbb intézkedni szivcskedjenek. Mi megteszünk minden tőlünk telhetőt, hogy kedves közönségünket kielégithessük, igy legutóbb is Kálmán Pál urat alkalmazuk helyettes szerkesztői minőségben, kinek fenomenális tolláról mai lapunkból meg lehet győződni s úgy ez, mint más sokoldalu kiadásainknak csak ugy tehetünk eleget, hogy ebben olvasóink támagatnak. Czélunk a, hogy lapunkat ezentul oly tömött és magvas tartalommal jelentessük meg, melylyel messze tulszárnyalja a többi vidéki lapokat. Szorgalmunkhoz azonban ismételten kérjük kedves közönségünk becses pártfogását.

— **A király születésnapja.** Kis-Czell város hazafias érzelmü közönsége is impozáns módon ünnepelte meg dicsőségesen uralkodó, szeretett királyunk 70-ik születésnapjat. A város zászlódiszben pompázott Reggel 4 órakor eldördült az első mozsár, mely késő estig — rövid időközökben — folyton szólt. A templomban reggel 9 órakor hálaadó Istentisztelet volt, mely alkalommal dr. Erdélyi László pontifikált. Ide kivonult nagy számmal a vasuti személyzet. Kelemen Tivadar állomás főnök, Dénes Zsigmond fűtőházi főnök, és Bochán Gusztáv osztaly-főmérnök vezetésével, továbbá a tüzoltóság Pálovits József városbiró, főparancsnok vezetése alatt, és a daloskör. A templom zsufolásig megtelt ahitatos ünneplő közönséggel. A zsidó hitközség is hálaadó Istentisztelettel ünnepelte meg a nagy napot. — Sok ezer ajk küldte fohászát a egek Urához: „Tartsd meg Isten magyarok királyát, — Övezd fénynyel dicsö koronáját!"

— **Szt. István napja.** Különös fénnyel lett az idén megünnepelve Szt. István kiraly napja. Hidassy Kornél püspök úr [illegible] tisztelettel a keresztenység és királyság 900-ik évfordulójára, e napot nagyobb fénnyel ünnepelteti meg. A kis-czelli templomban a 86 éves, de még mindig erőteljes Vincze Paulin szolgáltatta a misét fényes egyházi segédlettel, melyhez zsufolásig megtelt a templom a nagy közönséggel és testületekkel.

— **Gróf Majláth Gusztáv** erdélyi rom. cath. püspök, hétfőn gróf Cziráky Béla látogatására Dénes-kára érkezett. Szerdán gróf Majláth püspök a kenyeri-i plébanost tisztelte meg latogatásával.

— **Hymen.** Karácsony Lajos, a „Hungária"-szálloda előnyösen ismert bérlője, augusztus 29-án tartja eskuvőjét Domján Ilona kisasszonnyal, Domján Lajos pósfai birtokos kedves és szeretetre méltó leányával. Tiszta szivből kivánjuk, hogy Amorka legélesebb nyila járja át sziveiket!

— **Távozó földesur.** Mint sajnálattal értesülünk, Silbersdorff Sándor ur, széles körben előnyösen ismert földbirtokos, e hó folyamán végleg eltávozik körünkből és Pozsonyba költözik. Jótékony keze sokszor fog hiányozni!

— **Szélhámos nagyságos ur.** Egy nemzetközi szélhámos es veszedelmes csaló tisztelte meg a mult napokban városunkat, nem éppen becses látogatásával. Itteni svindlerezése csak annyiban sikerült, hogy a „Korona" szálloda főpinczérét csapta be 20 frt erejéig; mert amit még elkövetni akart, nem sikerült, amennyiben egy helybeli kereskedő élelmes segédje alaposan kifogott rajta. Adta az előkelőt nagyban és rendeleletileg kiadta, hogy az ő czime „nagyságos ur". A legfinomabban étkezett, gyalog nem jart, csak kocsin, midőn pedig több hitelt nem kapott, akkor köd előttem, köd utánnam — eltunt. Pedig nagy családból való, egy előkelő régi nemesi család sarja, de elzülött. Bejárta már Európát, Amerikát, Azsiát és most csak azért jött ide, hogy a Kemenesalján lakó előkelő és gazdag rokonságát megpumpolja. Hogy ez mennyiben sikerült neki, még nem tudjuk; annyit azonban sikerült kifürkésznünk, hogy több rokona nem fogadta, illetőleg kiutasitotta a szélhámost. A legilletékesebb forrásokból meritettük a következő tudósításunkat: F. hó 14-én egy elegáns külseju és előkelő modoru ur szállott meg a helybeli „Korona"-vendéglőben és a 3. számu szobát felvévén, rögtön kocsit rendelt, melyen — bizonyára pumpolási czélzattal — kihajtott Mihályfára Marton Elekhez Onnan visszajöve, bőbeszéddel adta elő, hogy most Párisból jött, honnan pár nap mulva megérkeznek málhái is és hogy ő *alsó-szopori Nagy Imre* földesur. Azután Gaspár Kálmán borbélyt hivatta fel, kivel megbarottváltatta magát, de nem fizetett, hanem — ugymond — jöjjön fel másnap reggel, mikor meg is nyiratkozik. Midőn másnap Gáspár felment a pénzért, akkor a „nagyságos ur" bement az étterembe, azon át pedig az utczára Hogy milyen nagy svihák ez az országos csaló, mutatja az is, hogy Benkő Károly helybeli ügyvédet annyira elámitotta, miszerint tulboldognak érezte magát, mikor a szélhámos vele a Sághegyre kikocsizott. 15-én Csöngére ment ki Horváth Ernőhöz, de ott ajtót mutattak neki. 17-én azon kivánságát adta elő, hogy A.-Káldra akar menni Maróthy Lászlóhoz, ki neki közeli rokona. De elküldött egy kereskedőhöz, hogy küldjön neki egy csomó inget, gallért kézelőt stb. Hoztak is neki mindenből 30 darabot, Midőn egy ingnek az aráért 2 frt 50 krt kértek, csodálkozva kiáltott fel:

— Lehetetlen, hisz én mindig 5 pengőjével fizettem! No ilyen olcsóság!

Azután tetszését fejezte ki az ingek felett, de kijelentette, hogy most csak egyet tart meg, mert kimegy Káldra, hanem este visszajön és mind megtartja, aztán együtt kifizeti. A segéd, mielőtt eltávozott volna, megkérdezte a főpinczért, hogy jóváll-e a „nagyságos urért".

— Én? — szólt a pinczér. Már azt nem teszem, hiszen még a leveleire is én ragasztok bélyeget, pedig még egy krajczárját sem láttam.

Ennek alapján a segéd egy jegyzéket kés szitett egy ing, gallér, kézelő, gombok és zsebkendőről, mit vissza vitt a „nagyságos urnak", ki mindezt már magára szedte. Mikor a segéd a pénzt kérte, czinikus mosolylya szólt:

— Apró pénzem nincs, fel tud váltani egy százast?

— Kérem, rögtön felvaltom,

— Ugy nem alkuszunk! Hivja fel a főpinczért, majd ő jóváll!

De bizony a főpinczér nem vállalta el a garanciát. Ekkor azt mondta, hogy menjen vele Vidos Kálmán ügyvédhez, ki neki rokona és ezt a „csekélységet" kifizetni.

Vidos Kálmán ur azonban igy szólt a segédhez:

— Barátom, én bizonyitom, hogy ez az ur alsó-szopori Nagy Imre. De jót nem allok érte, annál kevésbbé fizetem ki a kérdéses csekélységet.

Körben [illegible] adjon neki hiteibe. Innen az emlitett kereskedő üzletébe mentek, de ez sem volt hajlandó hitelt adni, igy tehát a segéd szépen visszakisérte a „nagyságos urat" a Koronába, levettette vele az inget és elvitte. A nagyságos ur pedig régi piszkos és egyetlen ingébe volt kénytelen Káldra menni, hol pumpolt-e, nem-e: nem tudjuk.

Visszajövet már megérezte a bajt, miért is Vidos Kálmán ügyvéd ur lakása előtt leszálva, a kocsit hazaküldte a Koronába, ő pedig a templom háta mögött elkerülve akart a városból kiérni. De észrevették és utána rugtatták a csapos legényt. Még nem tudta beérni, midőn azis észrevette őt és megfordulva a Korona felé tartott. Itt azt mondta, hogy a vasuton vannak már a málhái, majd hozzák be. Ott azonban kijelentették, hogy ott nincs semmije. Akkor kérte a számlát, mit másnap reggel igért kifizetni; azonban ugy itt hagyta városunkat, mint Szent-Pal az oláhokat, Mint utólag értesülünk, alsó szopori Nagy Imre mielőtt idejött, betért Nagy Pál uraághoz Ujfaluba és Vidos urasághoz Ostfi-Asszonyfán, mindkét helyen financiális operáczióket végezni, de mindkét helyen betetették vele kivülről az ajtót. Szorultságában aztán Csizmazia Gyula simonyi-i kovácstól kért 10 frtot, de az is azt felelte neki:

— Tudja, nagyságos uram, ha volna sem adnék, mert maga nagy svindlér.

— **Követésre méltó példa.** Silbersdorff Sándor kemenes-mihályfai földbirtokos, kit eddig is ugy ismertünk, mint nemeslelkü emberbarátot, most ujabb tanujelét adta humánus érzelmének. F. hó 21-én u. i. megjelent a városházán és Pálovits József városbirónak, mint tüzoltó főparancsnoknak átadott 200 koronát, a felállitandó tüzoltó-zenekar szükséglendő hangszereire. A nemes szivü adakozónak ez uton is köszönetet mond a tüzoltó-testület. Meglátjuk, kik fogják majd e szép példát követni? Meglátjuk, kik azok, kik nemcsak szóval, de tettel is bebizonyitják, hogy érdemes polgárai Kis-Czellnek! Mert ideje, hogy egy tüzoltó-zenekar legyen. Ha lehet Jánosházán, akkor — ugy hisszük — Kis-Czell is megérdemli! Silbersdorff Sándor ur megmutatta az utat, melyen haladdni kell!

— **Színészet Kis-Czellben.** Dobó Sándor jónevü győri szinigazgató titkára e héten városunkban járt egy hat előadásra szóló koncesszió elnyerése czéljából. Az engedély kiadása körül nehézségek merültek fel, amennyiben Halmay Imre már márczius ban kibérelte a szinházi helyiséget augusztusra. Ha a kellő számu bérletet a titkár össze tudja hozni, ugy a szintársulat e hó vége felé megkezdi előadásait. Mi részünkről melegen ajanljuk e derék társulatot közönségünk pártfogásába. A társulat — állitólag — 50 tagból áll és jelenleg Siófokon játszik. Műsor: „New-York szépe" operette, „Bolond" Rakosy énekes legendája, „Kuruczfurfang" Bokor népszinműve, „Aranykakas" énekes bohózat, „Napoleon öcsém" Rakosy — Gutius bohózata, „Szula-Miczi" Szulamith opera paródiája.

— **Törvényes következmény.** Meghivót kapott valami fejbeverési ügyben Czigány-Kovács János, foglalkozásra nézve lóitató, a ki azonban a saját szomját is sürün szokta oltogatni. Elhozta magával katonasorban levő fiát is. — Hát ezzel a legénnyel mit akar bizonyitani? Mi nem hivtuk meg. A vádlott kezébe fogja az idézést. — Dehogy is nem tetszett megidézni, mondja ravaszul. Tudok talán én is olvasni. A meghivóban az áll, hogy »törvényes következményeimmel« jelenjek meg. No hát megjelentem, édes fiam ő, igy hát ő az én törvényes következményem.

— **Szerencsétlenül járt cséplő.** Samu István 19 éves cséplőmunkás f. hó 13-án Bozzai Sámuel kocsi lakosnal volt többed magával dolgozni. Alig, hogy munkába kezdtek, a cséplőgép Samu István jobb kezét elkapta és csuklóban letépte. A szerencsétlen legényt rögtön a kis-czelli kórházba hozták, hol dr. Gélin Lajos és dr. Deutsch Samu orvosok — a nagyobb baj elkerülése czéljából — a roncsolt kezet amputálták.

— **Elgázolás.** Németh István fűtő f. hó 21-én d. u. 4 órakor tolatás közben felakart ugrani a 2411. sz. mozdonyra, de visszaesett és oly szerencsétlenül került a kerekek alá, hogy jobb lábát szétroncsolta. Bevitték a közkórházba, hol a roncsolt lábat amputálni kellett.

— **A miskei vásár,** mely f. hó 16-án tartatott meg, a folyton tartó eső daczára is szépen sikerült és élénken látogatott volt Szarvasmarhát igen nagy mennyiségben hajtottak fel, melynek legnagyobb része jó áron elkelt.

— **Országos vásár.** A kis-czelli legközelebbi országos vásár szeptember hó 1-én, azaz szombaton fog megtartatni.

— **A jó szomszéd.** Nemrég Császár Sándor nemes-kereszturi lakós rosszul lett, miért is elküdte [illegible] vissza érjen, egy kis gyalogutat választott, mely Szalai János tulajdonát képezi. Szalai Jánosné, kit veszélyes nyelve miatt mindenki kerül, ezt meglátva, reá támadt a siető asszonyra és belekapaszkodott, hogy tovább ne mehessen; majd reprodukálhatlan kifejezésekkel és veszélyes fenyegetéssel illette. Szalainé ellen megtették a bünfeljelentést a kis-czelli kir. járásbiróságnál.

— **Végzetes cséplés.** A vigyázatlanság napnap után megkivánja a maga áldozatát. Ennek lett áldozata özv. Talabér Ferenczné Vida Lidia is, ki Nemes-Magasiban cséplés közben oly közel ment a járgányhoz, hogy szoknyáját elkapta. A szerencsétlen asszony annyira megijedt, hogy zavarában megfogta a kereket, minek következménye az lett, hogy a gép egészen magához rántotta és a hust a gyomortól mindkét térdig egészen kiszabta ugy, hogy a csontok tisztán láthatók. A 36 éves, csinos asszonyt behozták a helybeli kórházba, mit egy év előtt aligha tud elhagyni.

— **Hetivásárunk** A péntcki hetivásár szokatlan nagy és élénk volt. A Szentháromság- és Hollósy-téren szorosan egymás mellett 5—600 kocsi állott. Élelmi piacz közepes, a sertéspiacz igen nagy volt, valamint a gabna hozatal is. — Gabna árak:

Buza	7·30—7·50
Rozs	6 40—6 80
Arpa	6 70—7·20
Zab	4·90—5 10

— **Olcsó áron azonnal eladó egy szép politirozott kredencz. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.**

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-tol.

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czelből:

Személyv. regg.	4·32 p.	Gyorsv. este	6.0 p.
„ d. u.	1 54 „	Vegyesv. „	8 49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czelből:

Vegyesv. regg.	4 36 p.	Személyv. d. u.	2 15 p
Gyorsv. d. e.	10.01 „	„ este	12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével minden nap.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p.

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czelből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg.	6 15 p.	Vegyesv. d. u.	5 46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czelből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg.	4·50 p	Személyv. d. e.	9 07 „
„ d. u	2·05 „	Vegyesv. d. u.	12·51 „
Személyv. este	6.10 „	„ este	8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czelből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg.	4 29 p.	Személyv. d. u.	1·14 p
Személyv. d. u.	2·20 „	Vegyesv. d. u	5·41 „

Kis-Czell—Pandorf.

Indul: Kis-Czeből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv. regg.	5 15 p.	Személyv. d. e.	9·45 p.
Vegyesv. d. u.	2·21 „	Vegyesv. este	8 39 „

2014/900. tk.

Árverési hirdetmény kivonat.

A ... hatósága ezennel közhirré teszi, hogy Tompa Sándor végrehajtatónak, Balogh Lajos és neje Szabó Éva végrehajtást szenvedők elleni 166 korona 90 fillér tőkekövetelés, ennek 1899. évi november 21 től járó 5% kamatai, 22 kor. 30 fillér jelen árverési kérvényi költségek, ugy a csatlakoztatott Kosztelitz Gábor javára 120 kor. 64 fillér tőke, ennek 1896. évi november 1 től járó 6% kamatai, Benkő Károly javára 102 kor. 20 fil. tőke, ennek 1896. évi október 23-tól járó 5% kamatai, 40 kor. 90 fillér költség, Márton Sándor és neje Recse Erzsébet javára 200 kor. tőke, 1897. november 18 tól járó 5% kamatai és 44 kor. 80 fillér költség, dr. Scheiber Zsigmond javára 44 kor. tőke, ennek 1898. évi augusztus hó 1-től járó 6% kamatai, 16 kor, 20 fillér költség behajtása végett a n.-magasi 1210 sz. tjkvben A. † 832/a hrsz. alatt felvett ingatlan 636 kor. kikiáltási árban nyilvános bírói árverésen eladatni fog, melynek megtartására határidőul

1900. évi, ezerkilenczszáz évi szeptember hó (14) tizennegyedikén d. e. 9 órája

a Ns.-Magasi község házához kitüzetik.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10% át bánatpénz fejében a bírói kiküldött kezéhez letenni. A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt lefizetendők.

Az árverési feltételek az alulirt tlkvi hatóság és Simonvi község házánál tekinthetők meg.

Miről az érdekeltek értesittetnek.

Kelt Kis-Czellben a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságánál 1900. julius hó 6

LÁSZLÓ, kir aljbiró.

Tanoncz kerestetik.

Egy jó családból származó fiu

borbély-tanoncznak

azonnal felvétetik

Gáspár Kálmán

borbély és fodrász üzletében Kis-Czell.

Tanonczul

egy jó házból való fiu azonnal felvétetik czipész-üzletemben.

Kreiner József,

czipész mester Kis Czell.

Szálloda átvétel.

Tisztelettel van szerencsém Kemenesalja közönségét értesiteni, hogy Kis Czellben, a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank tulajdonát képező, a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő és minden igényt kielégitő modern berendezésü

„HUNGARIA"-szállodát

folyó évi julius hó 1 től kezdve bérbe vettem és azt saját nevem alatt tovább vezetem. Főtörekvésem, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeit minden tekintetben kielégitsem. Igy nem sajnálva költséget és fáradságot, a szállodát teljesen átalakitottam. Nagy sulyt fektetek továbbá szállodám konyhájára, nemkülönben kitünő italokra. Szobák mérsékelt áron számittatnak. Kényelmes berendezésü kávéház áll a közönség rendelkezésére.

Naponkint friss zónareggeli.

Bátorkodom megjegyezni, hogy a mai naptól kezdve kocsikkal is lehet szállni a „Hungária"-ba.

Számos látogatást kér

tisztelettel

Karácsony Lajos,

szállodás és vendéglős.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket nérjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76, Géfin-féle ház.

„Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900.